

VALTIONEUVOSTON ASETUS KESKI-POHJANMAAN MAAKUNNAN LUONNON-SUOJELUALUEISTA

1 Tausta

Asiassa on kysymys Keski-Pohjanmaan maakunnassa sijaitsevien, valtion hallinnassa olevien valtakunnallisiin suojeluohjelmiin tai Natura 2000 -verkostoon kuuluvien sekä eräiden muiden valtiolle luonnonsuojelutarkoituksiin hankittujen alueiden perustamisesta luonnonsuojelualueiksi. Alueet perustetaan luonnonsuojelulain 17 §:ssä tarkoitetuiksi muiksi luonnonsuojelualueiksi.

Keski-Pohjanmaan luonnonsuojelualueiden perustaminen on osa valtakunnallista säädösvalmistelua, jolla saatetaan voimaan usean vuosikymmenen kuluessa luonnonsuojelutarkoituksiin hankituilla tai varatuilla valtion alueilla luonnonsuojelulain mukaiset rauhoitusmääräykset. Metsähallitus on valmistellut ympäristöministeriön ja sen asettaman säädösvalmistelutyöryhmän ohjauksessa alueiden suojelun toteuttamista.

2 Luonnonsuojelualueiden tarkoitus ja sisältö

Asetuksella perustettavilla luonnonsuojelualueilla toteutetaan osaltaan valtakunnallisten suojeluohjelmien, Natura 2000 -verkoston ja eräiden muiden suojelutarkoituksiin osoitettujen valtion alueiden suojelutoimenpiteet Keski-Pohjanmaan alueella. Suojelualueiden perustamisen tarkoituksena on säilyttää nämä alueet luonnontilaisina ja turvata niiden ekosysteemien häiriötön kehitys, tarvittaessa myös ennallistamalla muuttuneita luonnonympäristöjä tai hoitamalla luonnonhoitoa vaativia kohteita. Eriyisinä suojelutavoitteina Natura 2000 -verkostoon kuuluvilla alueilla on lisäksi niiden suojeluperusteina olevien luontotyyppien ja niille tyypillisen lajiston sekä muiden suojeluperusteina olevien lajien ja niiden elinympäristöjen suojelu, lisääminen ja parantaminen.

Alueet palvelevat myös opetustarkoitusta sekä omatoimista retkeilyä, luonnon harrastusta ja tutkimusta. Alueiden perustaminen tukee myös luonnonvarojen kestävästä hyödyntämisestä kuten luontomatkailua, jokamiehen oikeuksin tapahtuvaa marjastusta ja sienestystä sekä säännellysti myös metsästystä.

Tällä asetuksella perustetaan 22 luonnonsuojelualuetta, joiden pinta-ala on yhteensä noin 14 590 hehtaaria.

3 Alueiden luonnonsuojelulliset perusteet

Luonnonsuojelualueiden perustamisella turvataan valtakunnallisten suojeluohjelmiin kuuluvien alueiden, METSO-ohjelman puitteissa valtiolle hankittujen alueiden sekä eräiden muiden luonnonsuojelutarkoituksiin osoitettujen alueiden luonnonarvojen säilyminen.

Keski-Pohjanmaan maakunta kuuluu samannimiseen eliömaakuntaan. Suomen metsäkasvillisuuden aluejaossa Keski-Pohjanmaa on keskiboreaalisen vyöhykkeen Poh-

janmaan lohkossa. Maakunta ulottuu Perämeren rannikolta Suomenselän vedenjakajalle ja sen oleellisimpiin luonnonpiirteisiin kuuluvat vaihtelevan kokoiset aapasuot, kehityksessään erivaiheiset keidassuot, enimmäkseen melko pienialaiset, osittain melko hyvin luonnontilansa säilyttäneet metsät sekä Pohjanmaan joet ja niiden vesistöalueisiin kuuluvat erikokoiset järvet.

Perustettavista luonnonsuojelualueista lähes kaikki sisältyvät Natura 2000 – verkostoon Soiden laaja-alaisimmat Natura 2000 -verkoston valintaperusteena olevat luontotyypit ovat aapasuot, keidassuot ja puustoiset suot. Linnustoltaan merkittävimpään suoalueisiin kuuluvat Vionnevan keidassoista muodostuva alue Kokkolassa ja Kaustisilla sekä aapasuovaltainen Eteläneva – Viitasalonneva – Seljäsenneva Kokkolassa ja Kannuksessa.

Keski-Pohjanmaalla on joitakin kosteikkolinnustoltaan merkittäviä lintuvesiä. Niistä tärkein on Kokkolassa ja Kruunupyssä sijaitseva Laajalahti, joka on merestä padotun makeanveden altaan, Luodonjärven lahti. Laajalahden rantaniittyjä on jo pitkään hoidettu laiduntamalla. Lintuvedet ovat tärkeitä muuttavien sorsalintujen, joutsenten, hanhien ja kahlaajien levähdys- ja ruokailualueita sekä pesimäalueita. Monet näistä linnuista on luokiteltu uhanalaisiksi tai ne ovat sellaisia EU:n lintudirektiivin lajeja, joiden levähdys- ja pesimäalueiden suojelussa Suomella on erityisen merkittävä vastuu.

Keski-Pohjanmaan suojelualueiden metsät ovat enimmäkseen olleet varsin voimaperäisessä metsätalouuskäytössä, joten valtaosa niistä ei ole lähelläkään luonnontilaa. Alueella on kuitenkin jonkin verran myös vanhoja luonnonmetsiä, joiden suojelualueista merkittävimpään kuuluu Linjalamminkangas Lestijärvellä ja Perhossa.

Merenrannan ja sen läheisyyden luontotyypeistä hiekkarantojen ja erivaiheisten dyynien yksi koko Suomen merkittävimmistä suojelualueista on Vattaja. Kätölandetin alueella suojellaan merestä eriasteisesti irti kuroutuneita glojärviä, pienialaisia, nuoria soita sekä merenrannan reheviä metsiä. Molemmat em. suojelualueet sijaitsevat Kokkolassa.

Keski-Pohjanmaan jokivarsien luontoa on suojeltu mm. Lestijoen yläjuoksun suojelualueella. Lehtosenjärvi ja Iso-Ruonanen puolestaan edustavat Suomenselän vedenjakajan pienempiä latvavesistöjä. Kaikki em. alueet sijaitsevat Lestijärven kunnassa. Natura 2000 -verkostoon kuuluvilla alueilla. Asetuksella toimeenpannaan niiden suojelutavoitteita vastaava suojelu luonto- ja lintudirektiivin edellyttämällä tavalla. Luontodirektiivin mukaisten luontotyyppien ja niille ominaisen lajiston kannalta alueet ovat tärkeitä suo- ja metsäluonnon suojelemiseksi. Linnuston kannalta tärkeillä SPA-alueilla turvataan alueille ominaisen linnuston elinolosuhteita. Natura 2000 -alueiden suojeluperusteina ovat luontotyypit ja lajit ilmenevät tarkemmin alueita koskevista Natura 2000 -tietolomakkeista.

Kokonaisuutena Keski-Pohjanmaan maakuntaan perustettavat luonnonsuojelualueet yhdessä ympäristöministeriön asetuksella perustettavien luonnonsuojelualueiden kanssa edustavat monipuolisesti maakunnan luontoa. Alueet täyttävät luonnonsuojelulain 10 §:n tarkoittamat yleiset edellytykset luonnonsuojelualan perustamiseksi. Tarkempi erittely alueiden kohdentumisesta eri luonnonsuojeluohjelmiin ja Natura 2000 -verkostoon ilmenee muistion taulukosta 1.

4 Rauhoitusmääräykset sekä hoidon ja käytön tavoitteet

Valtioneuvoston asetuksella perustettavat alueet ovat lain 17 §:ssä tarkoitettuja muita luonnonsuojelualueita. Niillä tulisivat pääsääntöisesti voimaan luonnonsuojelulain 17 a §:n 1 momentista johtuen lain 13 – 15 §:ssä säädetyt rauhoitusmääräykset. Asetukseen otettaisiin näitä koskevat viittaussäännökset.

Luonnonsuojelulain 13 § sisältää luonnonsuojelualueilla kielletyt toimet. Kiellettyä olisi: 1) rakennusten, rakennelmien tai teiden rakentaminen, 2) maa-ainesten, kaivoskivennäisten ottaminen ja maa- tai kallioperän vahingoittaminen, 3) ojittaminen, 4) sienien, puiden, pensaiden tai muiden kasvien tai niiden osien ottaminen tai vahingoittaminen, 5) luonnonvaraisten selkärankaisten eläimien pyydystäminen, tappaminen tai hätyyttäminen tai niiden pesien hävittäminen sekä selkärangattomien eläimien pyydystäminen tai kerääminen, 6) muutkin toimet, jotka vaikuttaisivat epäedullisesti alueen luonnonoloihin, maisemaan tai eliölajien säilymiseen.

Lain 14 § sisältää poikkeukset 13 §:ssä kielletyistä toimista. Sallittua olisi: 1) alueen hoitoa, valvontaa, tutkimusta, yleisön opastamista, retkeilyä ja alueeseen tutustumista varten tarpeellisten rakennusten, rakennelmien ja polkujen rakentaminen, entistäminen ja kunnostaminen, 2) luonnonympäristöjen ja perinneluontotyyppien hoitaminen ja ennallistaminen sekä alueen luontaisen kehityksen palauttaminen, 3) alueen opastustoiminnan kannalta tarpeellisen tien rakentaminen, 4) marjojen ja hyötysienien poimiminen, 5) kalastaminen kalastuslain 7 §:ssä säädettyjen yleiskalastusoikeuksien mukaisesti, 7) alueella olevien teiden, sähkö- ja puhelinlinjojen sekä niihin liittyvien laitteiden käyttäminen ja kunnostaminen, 8) merenkulun turvalaitteiden ja vesistön kuluväylien kunnostaminen sekä vähäiset turvalaitteiden edellyttämät raivaukset, sekä 9) kartoitus ja maanmittaustyöt. Lisäksi alueella saadaan tilanteen niin vaatiessa ryhtyä pelastuspalvelun, palontorjunnan, rajavalvonnan, eläintautien vastustamisen sekä eläinsuojelun edellyttämiin välttämättömiin toimenpiteisiin.

Lain 15 §:ään sisältyvät luvanvaraiset poikkeukset 13 §:n rauhoitusmääräyksistä. Metsähallitus voisi alueen haltijaviranomaisena kyseisen lainkohdan nojalla antamallaan luvalla sallia alueen perustamistarkoitusta vaarantamatta: 1) tutkimusta tai muuta tieteellistä tarkoitusta tai opetusta varten eläinten pyydystämisen tai tappamisen, sienien, kasvien tai niiden osien, eläinten pesien ja kivennäisnäytteiden keräämisen, 2) vieraslajeista aiheutuvien riskien hallinnasta annetussa laissa tarkoitettujen vieraslajien ja haitallisten vieraslajien sekä, jos laji on tullut liian runsaslukuseksi tai käynyt muutoin vahingolliseksi, muunkin kasvi- tai eläinlajin yksilöiden lukumäärän vähentämisen, 3) sellaisten pyyntiluvanvaraisten riistaeläinlajien yksilöiden, jotka suojelun ulkopuolella aiheuttavat ilmeisen uhan ihmisen turvallisuudelle tai omaisuudelle aiheutuvasta merkittävästä taloudellisesta vahingosta, poistamisen, 4) alueelle kaatuneen riistaeläimen haltuun ottamiseen, 5) kalastamisen muutoinkin kuin kalastuslain 7 §:ssä tarkoitettulla tavalla, 7) geologisen tutkimuksen ja malminetsinnän, 8) ilma-aluksella laskeutumisen, 9) muidenkin kuin 14 §:n 1 kohdassa tarkoitettujen rakennusten ja rakennelmien entisöinnin ja kunnostamisen.

Lisäksi Metsähallitus voi suojelun haltijaviranomaisena 15 §:n 2 momentin nojalla sallia hirvenajon metsästyksen yhteydessä.

Asetuksen valmistelun yhteydessä maakunnallisten ja paikallisten tahojen kanssa käydyissä keskusteluissa ovat nousseet esiin erityisesti metsästyksen liittyvät kysymykset. Metsähallitus on vuokrannut kyseisiä luonnonsuojelualueiden perustamista varten valtiolle hankittuja alueita pääosin hirvieläinten metsästyksen, mutta vaihtelevasti myös muun riistan metsästyksen. Tehtyjä vuokrasopimuksia ja lupaehtoja on tarpeen tarkistaa vastaamaan luonnonsuojelualueita koskevia säännöksiä. Suojelualueiden perustaminen ei kuitenkaan merkitse sitä, että alueiden käyttö metsästyksen kokonaan estyisi.

Lain 15 §:n 1 momentin 2 kohdan mukaisesti Metsähallitus voi sallia vierasperäisten eläinlajien yksilöiden vähentämisen. Siten minkin ja supikoiran ja muidenkin vieraslajien, kuten valkohäntäpeuran ja kanadanmajavan metsästäminen on alueilla mahdollista alueen haltijaviranomaisen luvalla.

Luvanvaraiset poikkeukset voivat lain 15 § 1 momentin 2 kohdan mukaisesti liittyä myös muun liikaa lisääntyneen tai vahingolliseksi osoittautuneen lajin yksilöiden vähentämiseen tai 3 kohdan mukaisesti pyyntiluvanvaraisen riistaeläimen yksilöiden poistamiseen, kun se on tarpeen suojelualan ulkopuolella aiheutuvan turvallisuustai vahinkouhan torjumiseksi. Metsähallitus voi myös sallia hirvenajon metsästyksen yhteydessä.

4.1 Valtioneuvoston asetuksella säädettävät poikkeukset rauhoitusmääräyksiin

Valtioneuvoston asetuksella on muilla luonnonsuojelualueilla luonnonsuojelulain 17 a §:ssä säädettyin edellytyksin mahdollisuus säätää edellä kuvatuista rauhoitusmääräyksistä eräitä aluekohtaisia poikkeuksia, jotka voivat koskea metsästyksen sallimista, kalastuksen rajoittamista yleisillä vesialueilla, puolustusvoimien harjoitus- ja koulutustoimintaa, lentotoiminnan ja merenkulun turvalaitteiden sijoittamista ja kunnossapitoa sekä tien, johdon ja kaapelin rakentamista, ojan kaivamista, vesikulkuväylän ruoppaamista tai muun vastaavan toimenpiteen sallimista.

Metsästyksen osalta lain 17 a §:n 3 momentissa säädetään, että muissa kuin metsästyslain 8 §:n tarkoittamissa kunnissa sijaitsevalla muulla luonnonsuojelualueella on kiellettyä pyydystä, tappaa tai hätyyttää luonnonvaraisia selkärangaisia eläimiä. Valtioneuvosto voi kyseisen momentin nojalla kuitenkin säätää metsästyksen sallimisesta muulla luonnonsuojelualueella, jos metsästys ei vaaranna alueen perustamistarkoitusta tai aiheuta haittaa alueen muulle käytölle. Säännökset voivat olla ajallisesti tai alueellisesti rajoitettuja tai kohdistua tiettyyn eläinlajiin.

Tämän asetuksenantovaltuuden mukaista valtioneuvostolle kuuluvaa harkintavaltaa käytettäessä on syytä kiinnittää huomiota siihen valtiosääntöoikeudelliseen vaatimukseen, että pääsääntöisesti yksilön oikeuksista ja velvollisuuksista säädetään lain tasolla. Tästä poiketen asetuksenantovaltuuksia on kuitenkin pidetty eduskunnan perustuslakivaliokunnan lausuntokäytännössä mahdollisina vähäisten poikkeusten säätämiseksi asetuksella, kun asetuksenantovaltuuteen liittyy sitä rajaavia ja ohjaavia säännöksiä. Kyseistä lain 17 a §:n 3 momentin valtuussäännöstä koskeneesta perustuslakivaliokunnan lausunnossa (PeVL 17/2010 vp) todetaan, että kyseinen valtuussäännös on voitu ottaa lakiin alueiden erilaisuudesta johtuvien paikallisten erityisolosuhteiden huomioon ottamiseksi. Samaa säännöstä koskevasta ympäristövaliokunnan mietinnöstä (YmVM 11/2010 vp) ilmenee, että metsästys on näillä alueilla kyseisen

momentin ensimmäisestä virkkeestä johtuen pääsääntöisesti kiellettyä. Tapauskohtaisella harkinnalla on kuitenkin mahdollista säätää aluekohtaisia poikkeuksia, jotka voivat olla ajallisesti, alueellisesti tai lajikohtaisesti rajattuja.

Edellä esitetyn perusteella on metsästystä koskevien vähäisten, tapauskohtaisesti perusteltujen poikkeusten sallimista pidettävä valtioneuvoston harkintavallan puitteissa mahdollisena, mutta laissa olevaa pääsääntöä ei ole perustuslaki huomioon ottaen hyväksyttävää muuttaa asetuksilla käytännössä metsästyksen sallivaksi. Metsästyksen sallivat aluekohtaiset poikkeukset on myös rajattava siten, ettei niiden mukaisesta metsästyksestä aiheudu haittaa alueen muulle käytölle tai alueen perustamistarkoituksen vaarantumista.

Metsästyslain 8 §:n tarkoittamalla ns. vapaan metsästysoikeuden alueella Pohjois-Suomen kunnissa lain metsästystä koskeva pääsääntö on päinvastainen. Siellä metsästys on pääsääntöisesti sallittua, ja valtioneuvosto voi alueen muuhun käyttöön tai alueen perustamistarkoitukseen liittyvin syin rajoittaa sitä.

Asetuksella perustettavilla alueilla ehdotetaan sallittavaksi hirven metsästys lukuunottamatta sitä osaa perustettavasta Linjalamminkankaan luonnonsuojelualueesta, jossa on jo 20 vuotta vallinnut metsästyskielto. Vallitsevan tilanteen muuttaminen olisi omiaan aiheuttamaan mahdollisia vaaratilanteita. Suojelualueen uudella osalla hirven metsästys kuitenkin sallittaisiin. Kanalintujen sekä jäniksen ja rusakon metsästys sallittaisiin sellaisilla alueilla, joissa niitä on aiemminkin metsästetty, ja joissa siihen on paikallisesti esitetty olevan hyvät edellytykset ilman, että metsästys olisi ristiriidassa alueiden suojelutavoitteiden tai muiden käyttötarkoitusten kuten luontoretkeilyn kanssa. Ketun metsästys sallittaisiin lintujen suojelualueilla lajiston pesinnän turvaamiseksi. Muuta linnustolle haitallista pienpetokantaa eli minkkiä ja supikoiraa voitaisiin metsästää edellä todetusti Metsähallituksen luvalla. Vesilintujen metsästys sallittaisiin Vattajaniemen suojelualueella, koska kyseisellä alueella toimivan metsästyshyönteisvähäistämisen vesilintumetsästys muutoin estyisi kokonaan. Kyseisellä alueella ristiriitaa esimerkiksi virkistyskäytön kanssa ei ole, koska perustettava luonnonsuojelualue sijaitsee Lohtajan ampuma- ja harjoitusalueella, jossa puolustusvoimien toiminta rajoittaa ulkopuolisten liikkumista.

Puolustusvoimilla on pysyvä käyttöoikeus Vattajan luonnonsuojelualueeseen. Valtioneuvoston asetuksella sallittaisiin puolustusvoimien harjoitus- ja koulutustoiminta luonnonsuojelualueella. Alueella sallittava harjoitus- ja koulutustoiminta kattaisi myös Lohtajan ampuma- ja harjoitusalueen kehittämisen. Toiminnalla ja alueen kehittämisellä (esimerkiksi maali alueen laajentaminen, uuden asejärjestelmän käyttöönotto tai toiminnan lisääntyminen) voi olla vaikutusta alueen perustamistarkoitukseen. Kielteisiä vaikutuksia minimoidaan ja ennaltaehkäistään puolustusvoimien toiminnan sallimissa rajoissa toimintoja kehittämällä sekä alueellisilla ja ajallisilla järjestelyillä, ennallistamis- ja kompensointitoimenpiteillä sekä luonnonhoitoa parantamalla. Mikäli toiminta ja alueen kehittäminen uhkaisivat edellä mainituista toimenpiteistä huolimatta vaarantaa alueen perustamistarkoituksen, selvitetäisiin mahdollisuudet Natura-alueen rajauksen tarkistamiseen.

4.2 Liikkumisrajoitukset

Luonnonsuojelulain 18 §:n 2 momentin nojalla voidaan rajoittaa luonnonsuojelualueella liikkumista joko perustamissädökseen tai lain 20 §:n nojalla annettavaan järjestyssääntöön otettavalla määräyksellä, mikäli alueen eläimistön tai kasvillisuuden suojele sitä vaatii.

Perustamisasetuksessa ei säädettäisi liikkumisrajoituksista, mutta Metsähallitus voi tarvittaessa myöhemmin antaa järjestyssäännöissä tätä koskevia määräyksiä.

4.3 Alueiden hoidon ja käytön tavoitteet

Luonnonsuojelulain nojalla suojeltavien alueiden hoidon ja käytön keskeisin tavoite on alueiden säilyttämien luonnontilaisina siten, että ekosysteemit kehittyvät luonnon omien prosessien mukaisesti ja ihmisen aiheuttamat häiriöt ovat mahdollisimman vähäisiä. Suurimmalla osalla perustettavista alueista tämä on riittävä toimenpide suojelevarvojen turvaamiseksi. Eräillä alueilla on tarpeen tehdä lisäksi ennallistamis- ja luonnonhoitotoimenpiteitä.

Luontoarvojen turvaamisen lisäksi merkittävä tavoite perustettavilla luonnonsuojelualueilla on luonto- ja kulttuuriarvot huomioivan virkistyskäytön mahdollistaminen. Alueilla on merkittäviä nähtävyyksisarvoja. Ne ovat myös luonnossa liikkumisen ja luonnonhavainnoinnin sekä ympäristökasvatuksen tärkeitä kohdealueita.

Ennallistamisen ja luonnonhoidon sekä virkistyskäytön ja luontomatkailun tarpeita tarkastellaan tarkemmin alueita koskevissa hoidon ja käytön suunnitelmissa sekä yksityiskohtaisemmissa toimenpidesuunnitelmissa.

5 Ehdotuksen hallinnolliset ja taloudelliset vaikutukset

Kaikki Keski-Pohjanmaan luonnonsuojelualueet ovat valtion omistuksessa ja Metsähallituksen hallinnassa ja hoidossa, eikä suojelualueiden perustaminen aiheuta erityisiä hallinnollisia vaikutuksia. Toiminnallisena alueyksikkönä toimii Metsähallituksen Pohjanmaan-Kainuun luontopalvelut.

Uusien luonnonsuojelualueiden perustaminen aiheuttaa sekä investointiluonteisia kustannuksia että vuotuisia alueiden hallintaan ja hoitoon liittyviä kuluja. Edellisiä ovat muun muassa maanmittaustoimitusten, luonnonsuojelualueiden merkinnän, luonnonsuojelullisten perusselvitysten ja palvelurakenteiden rakentamisen aiheuttamat kustannukset, jotka olisivat arviolta noin 25 000 euroa. Vuotuisia kustannuksia aiheutuu muun muassa palvelurakenteiden hoidosta, opastuksesta sekä alueiden luonnon ja käytön seurannasta sekä valvonnasta. Näiden kulujen arvioidaan olevan noin 10 000 euroa vuodessa. Investointi- ja vuotuiset ylläpitokulut eivät sisällä hallintokuluja. Kulut katetaan valtiontalouden kehyspäätöksessä hyväksytyjen määrärahojen puitteissa.

Alueita koskevia metsästysvuokrasopimuksia koskevat muutokset asetusta vastaavaksi aiheuttavat Metsähallituksessa hallinnollisia toimenpiteitä, mitä varten asetukseen on otettu siirtymäaika asetuksen voimaan tullessa voimassa olevien sopimusten mukaisen metsästyksen jatkumisesta vuoden verran asetuksen voimaantulosta.

6 Kuuleminen ja lausunnot

Valmistelun alkuvaiheessa on kuultu maakunnallisia ja paikallisia sidosryhmiä. Keskusteluissa kartoitettu mm. maakuntaliiton, kuntien, luonnonsuojelu- ja luonnonharrastusjärjestöjen, riistahallinnon ja metsästysseurojen näkemyksiä alueiden perustamisesta.

Asetusluonnos on lausunnoilla 12.1.-28.2.2021. Lausunnon antoivat...

7 Olemassa olevien luonnonsuojelualueiden lakkauttaminen

Eräiden aikaisemmin perustettujen luonnonsuojelualueiden kytkemiseksi osaksi laajempaa uutta suojelualuetta, on tietyissä tilanteissa perusteltua lakkauttaa vanha säädös, jotta suojelualue muodostaisi yhtenäisen kokonaisuuden. Kyseiset alueet perustetaan tällä asetuksella uudelleen, jolloin niiden rauhoitusmääräykset tulevat vastaamaan nykyisen luonnonsuojelulain järjestelmää.

Vuonna 1993 vanhojen metsien suojelusta annetulla asetuksella (1115/1993) perustettu Linjalamminkankaan luonnonsuojelualue lakkautetaan tällä asetuksella kumoamalla kyseisen asetuksen 2 pykälän 1 momentin 73 kohta. Alue tulee osaksi tällä asetuksella perustettavaa laajempaa Linjalamminkankaan luonnonsuojelualuetta.

Vuonna 1985 eräiden valtion omistamien alueiden muodostamisesta soidensuojelualueiksi annetulla asetuksella (801/1985) perustettu Isonivan soidensuojelualue lakkautetaan tällä asetuksella kumoamalla kyseisen asetuksen 1 pykälän 1 momentin 18 kohta. Alue tulee osaksi tällä asetuksella perustettavaa laajempaa Isonivan luonnonsuojelualuetta.

8 Voimaantulo

Asetus ehdotetaan tulemaan voimaan x päivänä xkuuta 20xx.

Taulukko 1. Asetuksella perustettavien alueiden pinta-alat ja sijoittuminen Natura 2000 -verkostoon ja kansallisiin suojeluohjelmiin tai -päätöksiin.

Suojelualan nimi	Pinta-ala (ha)	Maata (ha)	Vettä (ha)	Natura 2000-verkosto		Kansallinen suojeluohjelma tai päätös	Naturan pinta-ala (ha)	Ohjelma- tai MET-SO-pinta-ala (ha)	Muu pinta-ala (ha)
				Tunnus	Tyyppi				
Hötölamminneva	1 328,9	1 320,6	8,3	FI1001011	SAC	AMO100532 SSO100307	1 311,2	910,7	
Kotkanneva - Metsolamminneva	325,9	325,9	0,0	FI1000034	SAC	SSO100312	142,6	222,7	
Linjalamminkangas	525,5	509,2	16,3	FI1001002	SAC	AMO100109	458,6	437,2	59,1
Taskuneva	243,3	243,3	0,0				0,0		243,3
Eteläneva - Viitasalonneva - Seljäsenneva	2 633,7	2 630,5	3,2	FI1000026	SAC	SSO100311	2 309,0	2 197,7	
Ritaneva - Vipusalonneva - Märssyneva	2 306,0	2 299,1	6,9	FI1000014	SPA/SAC	SSO100317	2 099,5	1 648,7	
Viitajärvi	154,1	130,9	23,1	FI1000025	SPA/SAC	LVO100227	143,0	121,5	
Vionneva	743,3	720,0	23,3	FI1000019	SPA/SAC	SSO100302	631,0	544,2	
Hanhilahti	170,6	160,4	10,3			LVO100216	0,0	168,4	
Kiimaneva - Iso Köyrisenneva	681,2	662,6	18,7			SSO100304	0,0	276,8	
Kätölandet	111,3	110,7	0,6	FI1000013	SPA/SAC	RSO100062 SSO100282	70,7	58,9	
Laajalahti - Bredvikfjärden	158,5	105,2	53,3	FI1000004	SPA/SAC	LVO100211	157,7	142,4	
Lähdeneva	609,0	608,5	0,5	FI1000036	SPA/SAC		179,0		
Vattajaniemi	1 145,1	1 029,8	115,3	FI1000017	SAC	RSO100064 HSO100093	1 084,5	1 951,8	8,5
Isonneva	692,7	687,6	5,1	FI1001009	SAC	SSO100325	629,8	381,2	44,3
Lehtosenjärvi	1 051,9	648,5	403,3	FI1001008 FI0800155	SAC	RSO100067 AMO000022 AMO100112	1 018,2	731,0	33,7
Lestijoen yläjuoksu	762,3	688,6	73,7	FI1001005 FI1000057	SAC	RSO100066 SSO100318	690,8	581,7	
Salmela	108,3	108,3	0,0				0,0		108,2
Katajakorpi	182,6	180,1	2,5				0,0	103,2	
Kivineva	292,7	289,4	3,3				0,0		
Räyriingin lehdot	132,5	130,1	2,4	FI1000059 FI1000015	SPA ja SAC	LHO100340	120,1	47,1	
Viistenneva	230,1	227,9	2,2				0,0		230,1
	14 589,5	13 817,2	772,3				11 045,5	10 525,0	727,2

Käytetyt lyhenteet:

AMO = vanhojen metsien suojeluohjelma

LSA = luonnonsuojelualue

LHO = lehtojensuojeluohjelma

LVO = lintuvesien suojeluohjelma

SSO = soidensuojeluohjelma

METSO = Etelä-Suomen metsien monimuotoisuuden toimintaohjelma

SAC = Euroopan yhteisön erityisten suojelutoimien alue

SPA= Euroopan yhteisön erityinen suojelualue

Natura 2000 -verkoston, valtakunnallisten suojeluohjelmien tai METSO-ohjelman toteuttamiseksi valtiolle hankittujen alueiden lisäksi asetukseen sisältyy yllä olevan taulukon sarakkeessa ”muu pinta-ala” olevia alueita seuraavista syistä:

LUONNOS